U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **A. H.,** proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud,** se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 6. 2017, č. j. 62 A 219/2016 - 34,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení ze dne 7. 6. 2017, č. j. 62 A 219/2016 - 34, kterým Krajský soud v Brně odmítl žalobu proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2016, č. j. 3 As 209/2016 - 24.

[2] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je nepřípustná. Rozhodnutí soudů vydaná v soudním řízení nejsou rozhodnutími správních orgánů v oblasti veřejné správy, a proto nemohou být přezkoumávána ve správním soudnictví.

[3] Vzhledem k těmto skutečnostem Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

[4] Co se týče podnětu k zahájení kárného řízení se soudci krajského soudu, kteří ve věci rozhodovali, Nejvyšší správní soud doplňuje, že v daném případě nemá pravomoc činit v tomto směru opatření (srov. § 4 a § 12 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud je sice i kárným soudem podle § 3 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, kárné senáty tohoto soudu však rozhodují až o kárných návrzích podaných kárnými navrhovateli. Tím stěžovatel není. Návrh na zahájení kárného řízení jsou oprávněny podat pouze osoby taxativně vyjmenované v § 8 odst. 2 téhož zákona. Proti soudci soudu nižšího stupně jednajícího ve věcech patřících do pravomoci soudů, v nichž je Nejvyšší správní soud vrcholným soudním orgánem, je návrh na zahájení kárného řízení oprávněn podat i předseda

Nejvyššího správního soudu. Kárným navrhovatelem ve věci kárné odpovědnosti soudce krajského soudu je však v prvé řadě předseda daného krajského soudu. Má-li proto stěžovatel za to, že se v jeho věci soudci krajského soudu svým jednáním dopustili kárného provinění, je třeba především uplatnit podnět u předsedy Krajského soudu v Brně, který je v tom případě kompetentní k dalšímu postupu (srov. usnesení ze dne 31. 8. 2016, č. j. 8 As 193/2016 - 13).

[5] Pouze pro úplnost Nejvyšší správní soud doplňuje, že námitka podjatosti směřující proti soudcům krajského soudu, kteří ve věci rozhodovali, byla opožděná. Jednou z podmínek pro rozhodnutí soudu o vyloučení soudce z projednávání a rozhodování určité věci podle § 8 odst. 5 s. ř. s. je existence takového řízení, tedy skutečnost, že je řízení o této věci stále vedeno a že o věci samé nebylo ještě rozhodnuto. I pokud by stěžovatel zamýšlel předmětnou námitkou uplatnit námitku zmatečnosti řízení před krajským soudem, nemohla by být úspěšná. Nejvyšší správní soud přitom opakovaně upozornil stěžovatele na skutečnost, že podjatost soudce nelze namítat z důvodu jeho postupu a rozhodování ve věci projednávané soudem (viz např. usnesení ze dne 17. 7. 2014, č. j. Nao 232/2014 – 18, ze dne 19. 6. 2014, č. j. Nao 239/2014 – 28, ze dne 27. 11. 2013, č. j. Nao 90/2013 – 43, ze dne 31. 10. 2013, č. j. Nao 55/2013 – 54 nebo ze dne 21. 10. 2014, č. j. 8 As 136/2014 – 67).

[6] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. srpna 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu